

тягалчица, която като ся затегне подкарува да ся въртѣтъ търкалца-та.

М. Така, чадо. Часовникътъ не може да ся обрѣща самъ отъ себе, и ако ся не навиваше щѣше да запре, и показователи-ти му не можехѫ да ся въртятъ.

И. Може ли човѣкъ да направи нѣщо да шава само отъ себе-си, и всякога?

М. Нѣ, азъ никога не съмъ чула да може нѣкой да направи такова нѣщо. Но що е основа нѣщо, което прави да шаватъ Еленкынъ-ты рѣцѣ?

И. Струва ми ся, че нѣкои части ся движатъ вънѣтрѣ една отъ другѫ, и тѣ правятъ да шаватъ рѣцѣ-тѣ и', както ся движатъ търкалца-та въ часовникъ, и показователи-ти ся въртятъ отъ тѣхъ. Така ли е?

М. Утрѣ ще ся разговоримъ за това; а сега дойде време да си легнешь.

—0—

РАЗГОВОРЪ 5.

На другия-тъ денъ Г-жа Анна събуди Иванча и Еленкѫ много рано за да отидатъ да ся порасходятъ.

Слѣнце-то бѣше изгрѣяло, като излѣзохѫ изъ кѣщи. Росны-ты капки свѣтѣхѫ по тревѣ-тѣ. Птицы-ты пѣяхѫ весело. Иванчо и Еленка много ся радовахѫ, защото бѣхѫ добры дѣца. И майка имъ ся радоваше, като